

РЕШЕНИЕ

№ 3273

гр. София, 04.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.06.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мадлен Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Юлия Раева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Рачев, като разгледа дело номер **3705** по описа за **2011** година докладвано от съдия Мадлен Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на С. А. М. против решение от 18.02.2011 г., постановено по НАХД № 6199/2010г. на СРС, НК, 106 с-в. Със същото е изменено НП № РД И-047/14.04.2010 г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителната А. по Л., с което на С. А. М. на основание чл. 294 от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина е наложена глоба в размер на 1500 лв. за нарушение по чл. 220, ал. 3 от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина, като размерът на наложената глоба е намален от 1500 лв. на 1000 лв.

Решението се обжалва като неправилно постановено в нарушение на закона със съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, по съображения, изложени в касационната жалба. Искане да се отмени с потвърденото с него наказателно постановление.

Ответникът по касационната жалба – не взема становище по жалбата.

С. дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд С.-град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

С решение от 18.02.2011г., постановено по НАХД № 6199/2010г. на СРС, НК, 106 с-в е изменено НП № РД И-047/14.04.2010 г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителната А. по Л., с което на касаторката на основание чл. 294 от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина е наложена глоба в размер на 1500 лв. за нарушение по чл. 220, ал. 3 от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина, като наложената глоба е намалена от 1500 лв. на 1000 лв.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че С. А. М. работела като помощник-фармацевт в аптека „В” ЕООД, находяща се в гр. С., . На 09.02.2010 г. около 14.00 ч. въз основа на заповед на изпълнителния директор на Изпълнителната А. по Л. била извършена проверка на аптеката, в която работела касаторката. На работа била само М. и при поискване от страна от един от проверяващите тя самостоятелно отпуснала и предоставила лекарствен продукт с режим на отпускане по лекарско предписание – Ciprofloksacin Actavis – таблетки. Веднага след покупката служителите на агенцията се легитимирали и на място бил съставен констативен протокол. За констатираното нарушение бил съставен АУАН от 23.03.2010 г., въз основа на който било издадено наказателното постановление.

Фактическата обстановка съдът е приел за установена въз основа на свидетелските показания на актосъставителя и АУАН.

От правна страна СРС е приел, че както АУАН, така и НП са издадени от компетентен орган. Съдът е приел, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касаторката по чл. 220 от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина, като е уважил възраженията ѝ срещу определения размер на глобата. В тази връзка е изменил наказателното постановление като е намалил размера на санкцията на предвидения от закона минимум от 1000 лева.

Решението на първоинстанционния съд съответства на приложимия материален закон.

Правилно първоинстанционният съд е установил фактите по спора, а именно, че за посочения период С. А. М. работела като помощник-фармацевт в аптека „В” ЕООД, находяща се в гр. С., жк. . На 09.02.2010 г. около 14.00 ч. въз основа на заповед на изпълнителния директор на Изпълнителната А. по Л. била извършена проверка на аптеката, в която работела касаторката. На работа била само М. и при поискване от страна от св. Й тя самостоятелно отпуснала и предоставила лекарствен продукт с режим на отпускане по лекарско предписание – Ciprofloksacin Actavis – таблетки. Съгласно чл. 220, ал. 3 от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина помощник-фармацевтът може да

извършва всички дейности по чл. 219, ал. 1 в присъствието и под контрола на магистър-фармацевт с изключение на: отпускане на лекарствени продукти по лекарско предписание, контрол и даване на консултации. След като е предоставила лекарствен продукт с режим на отпускане по лекарско предписание, без да е магистър-фармацевт, касаторката е нарушила забраната на чл. 220, ал. 3 от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина. Неоснователни са оплакванията, изразени в съдебно заседание за противоречие на посочения текст с разпоредби на Конституцията на Република Б, тъй като същите ограничавали стопанската дейност на лицата. Подобно противоречие не е налице. Изискването на чл. 220, ал. 3 от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина е въведено по съображения за закрила на общественото здраве. В тази връзка са и предвидените от закона изисквания за образователен ценз по отношение на лицата, които извършват търговия на дребно с лекарствени продукти и по-конкретно въведените изисквания по отношение на режима на отпускането на лекарствени продукти по лекарско предписание от магистър - фармацевти.

Както в административнонаказателното, така и в съдебното производство не се поставя под съмнение професионалната квалификация и професионалният опит на С. М. като помощник - фармацевт. Тя е санкционирана не защото е показала некомпетентност при извършването на медицински дейности по смисъла на чл. 219 от ЗЛПХМ в това й качество, а защото е надхвърлила пределите на разрешените й медицински дейности по чл. 220, ал.3 във връзка с чл. 219, ал.1 от същия закон.

Твърденията на касатора, че лекарствения продукт е отпуснат в присъствието на магистър – фармацевт М Д остават недоказани. В съдебното производство не са направени доказателствени искания за установяване на това обстоятелство, включително чрез разпит на свидетел. С оглед на това изявленията, съдържащи се в касационната жалба, че в момента на проверката е присъствал и магистър-фармацевт не намират опора в събраните по делото доказателства.

От друга страна изводите за наличие на административното нарушение, визирано в акта и наказателното постановление, не се променят дори и ако в момента на проверката и извършената продажба е присъствал магистър-фармацевт, тъй като разпоредбата на чл. 220, ал. 3 от ЗЛПХМ въвежда задължение отпускането и предоставянето на лекарствен продукт с режим на отпускане по лекарско предписание да се осъществява само и единствено от магистър-фармацевт, каквото качество С. А. М. не притежава.

Правилно С районен съд, в решаващият си състав е отчел ниската степен на обществена опасност на извършеното нарушение и липсата на предходни административни нарушения извършени от санкционираното лице във връзка с индивидуализацията на наложеното административно наказание. Намалението на наложената глоба в размер на определения от закона минимум съответства на критериите по чл. 27 от ЗАНН и е съобразено с установената по делото фактическа обстановка. Изложените в тази връзка мотиви от районния съдия се

споделят от настоящия състав, поради което не следва да бъдат повтаряни. Възраженията в касационната жалба, основани на ниския оборот на аптеката, където е констатирано нарушението, са неотносими към елементите от състава на нарушението по чл. 220, ал.3 във връзка чл. 219, ал.1 от ЗЛПХМ и чл. 22, ал.3 и чл. 23, ал.1 и ал. 3 от Наредба № 28 от 9.12.2008г. за устройството, реда и организацията на работата на аптеките и номенклатурата на лекарствените продукти, както и към размера на наложената глоба по чл. 294 от ЗЛПХМ.

По изложените съображения и след извършена проверка по чл. 218 АПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН на атакувания съдебен акт, тази инстанция намира, че касационната жалба е неоснователна. Решението на районния съд като валидно, допустимо и правилно постановено следва да се остави в сила.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2, пр.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, Пети касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 18.02.2011 г. по НАХД № 6199/2010г. на С районен съд, НО, 106 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: